

Sygnatura akt I C 213/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Justyna Ferenc

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 lipca 2015 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko O. H.

o zapłatę

I powództwo oddała;

II zasądza od strony powodowej (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego O. H. kwotę 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 213/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystąpiła z pozwem przeciwko O. H., żądając zasądzenia od pozwanego kwoty 69.699,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł i kosztów sądowych.

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa podała, że pozwanego i G. (...) Bank łączyła umowa bankowa, na podstawie której Bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne w ustalonej umową wysokości a pozwany zobowiązał się do zwrotu udzielonej mu kwoty pieniężnej wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. Strona powodowa podała dalej, że pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania nie regulując na rzecz Banku płatności w sposób przewidziany w umowie i w związku z tym Bank wypowiedział umowę co skutkowało jej rozwiązaniem. W tych warunkach Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. Powód podniósł, że dochodzone roszczenie stało się wymagalne w dniu 26.09.2013r. Strona powodowa podniosła, że dalsze działania Banku zmierzające do wyegzekwowania wymagalnych należności okazały się bezskuteczne. Strona powodowa wskazała dalej, że w dniu 26 września 2013 r. Bank zawarł z easyDebt Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym a w dniu 30.12.2013 r. easyDebt przeniósł przedmiotową wierzytelność na rzecz strony powodowej. Strona powodowa wskazała, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się następujące należności: 9.479,05 zł – suma niespłaconej należności głównej (kapitał), 14,40 zł – koszty, 23.438,06 zł skapitalizowane odsetki umowne za okres od zawarcia umowy do jej rozwiązania, 36.767,90 zł skapitalizowane odsetki karne za opóźnienie w spełnieniu świadczenia naliczone do dnia poprzedzającego złożenie pozwu. Strona powodowa podniosła, że dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na pozwanym jest

wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z dnia 18.03.2014 r., a wyciąg ten stanowi szczególnie dokument prywatny (przewidziany w art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych), wykazujący w zdecydowanym stopniu istnienie wierzytelności na rzecz zbywcy wierzytelności, dowód przejścia wynikających z niej praw na fundusz na skutek przelewu, jak i wysokość wymagalnej wierzytelności względem danego dłużnika na dzień wystawienia wyciągu.

Pozwany O. H. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia.

W kolejnym piśmie (k – 45-46 akt) zaprzeczył, by zawierał umowę bankową z (...) Bank Spółka Akcyjna, gdyż Bank ten powstał 4 stycznia 2010 roku. Pozwany podniósł, iż nawet przyjmując, że do zawarcia umowy wskazanej przez stronę powodową doszło, to w dacie dochodzenia roszczenia wskazana wierzytelność uległa przedawnieniu, którego termin wynosi 3 lata od wymagalności świadczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12.12.2012 r. (...) Bank (...) S.A. w L. Oddział w O. wystawił przeciwko O. H. bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze, postanowieniem z 31 grudnia 2001 r. w sprawie sygn. akt I Co 467/01, nadał klauzulę wykonalności.

/dowód: bankowy tytuł egzekucyjny – k – 31, odpis postanowienia

z 31 grudnia 2001 r – k – 33/

W dniu 26 września 2013 r. easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę cesji, na podstawie której nabył portfel wierzytelności należący do Banku z tytułu zawartych umów kredytu.

/dowód: umowa sprzedaży wierzytelności – k – 27-30/

Następnie w dniu 30 grudnia 2013 r. easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarł z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę sprzedaży nabytych wcześniej wierzytelności.

W załączniku elektronicznym Cedent wskazał, że O. H. zam. w K. przy ul. (...) miał na dzień 31 sierpnia 2013 r. zadłużenie w kwocie 69.033,32 zł, na które składały się: 9.479,05 zł – kapitał, 23.438,06 zł – odsetki umowne, 36.101,81 zł – odsetki karne, 14,40 zł - koszty.

/dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k – 34, załącznik elektroniczny do umowy sprzedaży z 30.12.2013 r./

Sąd zważył co następuje:

Powyższych ustaleń sąd dokonał na podstawie dokumentów, których autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała. Co do oceny zasadności zgłoszonego roszczenia należało określić obowiązki dowodowe jakie ciążyły na stronach w zakresie ich twierdzeń. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że wystawienie przez pierwotnego wierzyciela bankowego tytułu egzekucyjnego nie daje podstawy do przyjęcia, że faktycznie dłużnika obciąża zobowiązanie określone w tym tytule. Zgodnie z treścią przepisu art. 786² § 1 k.p.c. w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sąd bada, czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej. Pozwany miałby w stosunku do pierwotnego wierzyciela prawo do wystąpienia z powództwem przeciwegzekucyjnym, by kwestionować swoje zobowiązanie. Tym bardziej więc może kwestionować zakres swojego obowiązku w postępowaniu rozpoznawczym prowadzonym z powództwa nabywcy wierzytelności.

Pozwany zaprzeczył faktowi zawarcia umowy, a ponadto podniósł zarzut przedawnienia roszczeń strony powodowej. Ta ostatnia nie przedstawiła dowodu pozwalającego zweryfikować zapisy umieszczone w bankowym tytule egzekucyjnym z 12.12.2001 r. wystawionym przez (...) Bank (...) S.A. w L. Oddział w O. (zapewne poprzednik prawny (...) Bank S.A.) ani w załączniku elektronicznym do umowy. Nie można bowiem określić z jakiej treści stosunku prawnego miało powstać zobowiązanie pozwanego, jaka była data wymagalności ewentualnych świadczeń, do spełnienia których pozwany miał być zobowiązany. Brak tego rodzaju dokumentu nie pozwala sądowi na rzetelne rozpoznanie sprawy, w tym ocenienie czy cedentowi rzeczywiście przysługiwały należności np. z tytułu odsetek karnych i kiedy miało być spełnione świadczenie zapłaty „kapitału”, by liczyć od niego odsetki. W końcu także, brak dokumentu opisującego stosunek prawny uniemożliwia ocenę podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia. Strona powodowa powołuje się w pozwie na umowę bankową pomiędzy (...) Bank S.A. a pozwanym, jednakże umowy tej nie dołączyła do pozwu. Z oczywistych względów, wskazanych także przez pozwanego, nie mogło być umowy pomiędzy tymi podmiotami, a co najwyżej pomiędzy pozwanym a (...) Bankiem (...) S.A. w L. Oddział w O.. Można jednak podejrzewać, że strona powodowa świadomie tego dokumentu nie dostarcza, aby uniknąć ewentualności zgłoszenia przez pozwanego zarzutu przedawnienia. Wszystko jednak wskazuje, że w przypadku gdyby pozwanego (...) Bank (...) S.A. w L. Oddział w O. łączył jakiś stosunek prawny to uległby on przedawnieniu. Skoro bowiem wymagalność kapitału w kwocie 9.479,05 zł została określona w bankowym tytule egzekucyjnym z 12.12.2001 r., to już wówczas świadczenie było wymagalne. W tych warunkach po upływie 3 lat świadczenie uległoby przedawnieniu. Niewątpliwym bowiem jest, że podmiot ten prowadził działalność gospodarczą i miał wobec niego zastosowanie trzyletni okres przedawnienia przewidziany przepisem art. 118 in fine k.c. Skoro więc strona powodowa nie wykazała zasadności swego roszczenia, a ponadto, gdyby ono rzeczywiście istniało, to uległo ono przedawnieniu, który to zarzut zgłosił pozwany, dlatego powództwo podlegało oddaleniu.

Za zupełnie gołosłowne i nie poparte żadną argumentacją należy uznać twierdzenie strony powodowej, że „dochodzone niniejszym pozwem roszczenie stało się wymagalne w dniu 2013-09.26”.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. Koszty te obejmowały wynagrodzenie adwokata – 3.600,00 zł (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz...).